

Humanitární nadace Gaza – ozubené kolo v izraelské genocidní vražedné mašinérii

Izraelské politiky v Gaze – zejména provoz distribučních bodů pomoci Humanitární nadace Gaza (GHF) a zákaz přístupu k moři ze dne 12. července 2025 – představují systematický útok na palestinské civilisty a vyžadují jednoznačné odsouzení. Tyto akce porušují základní principy mezinárodního humanitárního práva (IHL), zneužívají humanitární pomoc jako zbraň a nutí zoufalé Palestince do smrtící hry ruské rulety na místech GHF. Zákaz přístupu k moři, uvalený v polovině léta za neobyvatelných podmínek, zbavuje civilisty jídla, pomoci a důstojnosti a tlačí je k smrtícím distribučním bodům, kde jim hrozí smrt nebo zmrzačení. Kumulativní dopad těchto politik spolu s explicitními prohlášeními izraelských představitelů odhaluje nejen záměr, ale koordinovanou strategii, která splňuje právní definici genocidy.

Porušení mezinárodního práva Izraelem

Chování Izraele v Gaze hrubě porušuje mezinárodní humanitární právo a lidská práva, jak jsou kodifikována v Ženevských úmluvách, zvykovém mezinárodním právu a mnohostranných smlouvách:

1. Porušení principu rozlišování

Umístěním distribučních bodů pomoci GHF do nebo blízko vojenských evakuačních zón – jako je kontrolní stanoviště Netsarim a části Rafahu – Izrael ignoruje základní princip rozlišování mezi civilisty a bojovníky, zakotvený v článku 48 Dodatkového protokolu I k Ženevským úmluvám. Úřad OSN pro lidská práva uvedl, že od konce května 2025 bylo v blízkosti distribučních bodů zabito 798 lidí, přičemž nejméně 615 případů je přímo spojeno s místy GHF (Reuters, 11. července 2025). Personál IDF rutinně střílí na tyto davy, což potvrzuje záměrné ohrožení civilistů.

2. Kolektivní trestání

Blokáda Gazy, zesílená od října 2023 a dále prosazovaná zákazem přístupu k moři ze dne 12. července 2025, porušuje článek 33 Čtvrté Ženevské úmluvy, který zakazuje kolektivní trestání. Rybolov byl po generace klíčovým zdrojem potravy v Gaze. Zákazem nejen rybolovu, ale i plavání v krutém letním horku – uprostřed zničených domů, nedostatku vody a bez elektřiny – Izrael způsobuje utrpení obyvatelstvu v rozporu se svými právními povinnostmi jako okupační mocnost.

3. Svévolné zbavení života

Zákaz přístupu k moři, vynucovaný příkazy k střelbě na plavce a rybáře, představuje jasné porušení článku 6 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech (ICCPR), který zaručuje právo na život. V kombinaci s odstřelováním civilistů na distri-

bučních místech GHF tyto akce představují vzorec svévolných poprav, které lze klasifikovat jako zločiny proti lidskosti podle Římského statutu.

4. Zneužití humanitární pomoci jako zbraně

Humanitární nadace Gaza, vytvořená v rámci společné americko-izraelské iniciativy na začátku roku 2025 a provozovaná s bezpečnostní podporou IDF a soukromými americkými dodavateli, podkopává humanitární principy neutrality, nestrannosti a nezávislosti. Amnesty International ve svém prohlášení z 29. května 2025 odsoudila GHF jako „nelegitimní a nehumánní“, přičemž uvedla, že porušuje povinnost Izraele zajistit blaho okupovaného obyvatelstva. Namísto zajištění bezpečného přístupu k pomoci GHF vystavuje civilisty smrtícímu násilí, čímž přeměňuje humanitární pomoc na nástroj války.

Tyto akce tvoří součást širší strategie „vytváření životních podmínek, které mají za cíl fyzickou destrukci lidu“, v přímém rozporu s článkem II(c) Úmluvy o genocidě z roku 1948.

Genocidní záměr: Slova za válkou

Právní práh pro genocidu zahrnuje požadavek specifického záměru. Izraelští politici a vojenská představenstva tento záměr opakovaně vyjádřili v jednoznačných termínech. Ministr obrany Joav Galant označil Palestince za „lidská zvířata“, zatímco ministr dědictví Amichai Eliahu navrhl shodit na Gazu atomovou bombu. Premiér Benjamin Netanjahu odkázal na biblický příkaz „pamatuj na Amaleka“, což je historicky interpretováno jako výzva k úplnému vyhlazení.

Ministr financí Bezalel Smotrich prohlásil: „Ani jedno zrno pšenice by nemělo dorazit do Gazy,“ a prezident Jicchak Herzog popřel nevinnost civilistů, když tvrdil kolektivní vinu. Ministr školství Joav Kiš otevřeně řekl: „Musí být vyhlazeni.“ Prohlášení generálů IDF a členů Knesetu odrážejí tuto genocidní rétoriku, přičemž jeden místopředseda parlamentu vyzval k „vymazání Gazy z povrchu země“ a další naléhal na „srovnání Gazy se zemí bez milosti“.

Tato prohlášení nejsou odchylkami – odrážejí státní politiku. Rok co rok se při Pochodu jeruzalémské vlajky ozývají pokřiky „Smrt Arabům“, což podtrhuje kulturu eliminacionismu v jádru izraelského státu. Spojení dehumanizujícího jazyka s politikami, které systematicky ničí civilní životy, odhaluje genocidní záměr za činy Izraele v Gaze.

Nejkrvavější dny na distribučních bodech GHF

Distribuční body Humanitární nadace Gaza se staly vražednými poli. Mezi nejkrvavější dny od konce května 2025 patří:

- **3. června 2025:** 102 zabíjených, 490 zraněných
- **6. června 2025:** 110 zabíjených, 583 zraněných
- **8. června 2025:** 125 zabíjených, 736 zraněných
- **10. června 2025:** 163 zabíjených, 1 495 zraněných
- **11. června 2025:** 223 zabíjených, 1 858 zraněných
- **12. června 2025:** 245 zabíjených, 2 152 zraněných

Tyto incidenty, potvrzené novináři a zdravotnickým personálem, ukazují opakující se vzorec cílené střelby na civilisty shromážděné za účelem získání pomoci. Rostoucí počet obětí je přímým důsledkem záměrné militarizace humanitárního prostoru.

Kolaps zdravotního systému v Gaze: Cílené nemocnice, blokové léky

Zatímco civilisté jsou mrzačeni na místech GHF a po celé Gaze, nenacházejí útočiště v nemocnicích – protože Izrael bombardoval a poškodil **každou jednu**. Zdravotnická infrastruktura v Gaze byla systematicky cílena, operační sály byly proměněny v trosky, jednotky intenzivní péče zničeny a zabiti byli lékaři, zdravotní sestry a pacienti. Světová zdravotnická organizace tyto útoky označila za válečné zločiny.

Kvůli blokádě nejsou k dispozici základní léky, včetně anestetik, léků proti bolesti a antibiotik. Lékaři jsou často nuceni provádět amputace, císařské řezy a život zachraňující operace **bez sedativ nebo anestetik**. Tato krutost není vedlejší škodou – je součástí plánu. Zranění civilistů na distribučních místech a následné odepření léčby slouží širšímu genocidnímu cíli Izraele eliminovat obyvatelstvo Gazy jakýmkoli prostředky.

Vojáci s příkazem střílet na civilisty: Porušení práva a svědomí

V odhalujícím článku publikovaném v *Haaretz* dne 27. června 2025 několik izraelských vojáků svědčilo, že dostali výslovné příkazy střílet na neozbrojené Palestince shromážděné na distribučních místech GHF. Tato svědectví potvrzují, co přeživší a novináři dlouho hlásili: civilisté, kteří pokojně stojí ve frontě na jídlo a vodu, byli záměrně cíleni, nikoli omylem chyceni v křížové palbě. Jeden důstojník popsal scénu jako „vražedné pole“ a přiznal, že ostrá munice byla použita ne na sebeobranu, ale k rozptýlení davů silou. Tato politika záměrného vraždění porušuje mezinárodní právo i vojenskou etiku.

Norimberské procesy, které následovaly po zvěrstvech druhé světové války, stanovily precedens, že „pouhé plnění rozkazů“ není obhajobou válečných zločinů. Vojáci jsou osobně odpovědní za protiprávní chování, zejména pokud jsou rozkazy zjevně nezákonné. Tento princip je zakotven v Etickém kodexu IDF, který potvrzuje, že izraelští vojáci mají nejen **právo**, ale **povinnost** neuposlechnout nezákonné rozkazy. Střelba ostrou municí na neozbrojené civilisty – zejména ty, kteří hledají humanitární pomoc – není šedá zóna: je to válečný zločin. Vojáci, kteří tyto rozkazy plnili, velitelé, kteří je vydali, a stát, který tuto politiku umožnil, musí být všichni pohnáni k odpovědnosti. Morální odpovědnost nelze outsourcovat. Ani ji nelze pohřbít pod ruinami lidu, kterému je odepřena potrava, voda a důstojnost.

Vyprávění oběti: Zastřelen během hladovění

Chci zde sdílet osobní příběh o mém blízkém příteli, mladém obyvateli Gazy, kterému je pouhých 20 let. Při izraelském leteckém útoku v roce 2024 ztratil celou svou rodinu. Od té doby žije sám mezi ruinami, shání jídlo a prochází traumatem jako náměsíčný. Na začátku

července 2025 nejedl celé čtyři dny. Jeho ruce se třásly hladem; jeho vidění bylo rozmazané; jeho dech přicházel v nádeších, zatímco nad ním žhnulo letní horko. Hlad ho trýznil. Neměl na výběr. Šel – spíše se potácel – k distribučnímu místu GHF v Netsarimu. Byla to jeho poslední naděje.

Když dorazil, ocitl se obklopený tisíci dalšími, stejně zoufalými. Najednou, bez varování, izraelské síly zahájily palbu. Kulky se prohnaly davem. Byl zasažen jednou do paže, podruhé do zad. Třetí kulka mu prostřelila stehno. Čtvrtá mu rozdrtila část páteře. Zhroutil se do písku, paralyzován, krvácející, obklopený výkřiky. Nebyly tam žádné sanitky. Žádná nosítka. Žádní zdravotníci. Pouze syrová odvaha cizinců – dalších Palestinců, kteří ho odmítli opustit. Nesli ho pěšky pod neustálou hrozbou dalšího útoku do nejbližší funkční nemocnice. Přišel o prst. Možná už nikdy nebude chodit. Ale přežil. A proč? Protože se pokusil jíst.

Zákaz přístupu k moři nutí spoléhat se na GHF

Zákaz přístupu k moři ze dne 12. července 2025 eliminoval poslední nezávislý zdroj potravy v Gaze. Kriminalizací rybolovu a plavání pod hrozbou smrti Izrael zbavil Palestince svéprávnosti a donutil je k jediné zbývající možnosti: místům GHF. Lékaři bez hranic uvedli, že zákaz, vynucovaný během nesnesitelného léta s malým stínem nebo vodou, zhoršil dehydrataci, podvýživu a zoufalství (MSF, červenec 2025). Tato politika tlačí Palestince do smrtících pastí pomoci – odepírá jim alternativy zachraňující životy a vytváří zóny smrti.

GHF jako ozubené kolo v izraelské genocidní vražedné mašinérii

Humanitární nadace Gaza není neutrálním poskytovatelem pomoci – je ozubeným kolem v genocidní vražedné mašinérii. Její struktura zajišťuje, že civilisté jsou vystaveni maximálnímu nebezpečí pod záminkou pomoci. Zákaz přístupu k moři, militarizace pomoci a systematické cílení distribučních míst se spojují do koherentní strategie: zničit civilní obyvatelstvo Gazy zcela nebo částečně.

Počet obětí OSN, 798 na distribučních místech, který denně roste, je doprovázen desítkami tisíc zraněných, traumatizovaných a vysídlených. Operace GHF – prováděné pod dohledem IDF a s podporou USA – z ní činí spoluviničníka zločinů proti lidskosti. Umožňuje genocidu zahalenou do humanitárního jazyka.

Závěr

Akce Izraele v Gaze – prostřednictvím GHF, zákazu přístupu k moři, totální blokády a systematického ničení zdravotního systému Gazy – nejsou jen morálně zavrženíhodné, ale právně neobhajitelné. Tyto politiky porušují mezinárodní právo, humanitární normy a základní principy lidské důstojnosti. Humanitární nadace Gaza, místo poskytování pomoci, funguje jako mechanismus vyhlazování. Zákaz přístupu k moři ze dne 12. července nutí civilisty volit mezi hladem nebo téměř jistou smrtí na militarizovaných distribučních místech. Ničení nemocnic a zadržování léků zvyšují utrpení.

Svět musí jednat. GHF musí být zrušena. Zákaz přístupu k moři musí být zrušen. Nemocnice v Gaze musí být obnoveny a znovu zásobeny. A Izrael musí být pohnán k odpovědnosti za svou genocidní kampaň. Nic méně než přežití lidu – a důvěryhodnost mezinárodního práva – není v sázce.